

Asia C-411/21**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

5.7.2021

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:Supremo Tribunal Administrativo (ylin hallintotuomioistuin,
Portugali)**Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:**

10.3.2021

Valittaja:

Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P.

Vastapuoli:

NOWO Communications, S.A.

Pääasian kohde

Valitus, joka koskee Tribunal Administrativo e Fiscal de Almadan (Almadan hallinto- ja verotuomioistuin, Portugali) ensimmäisessä oikeusasteessa antamaa tuomiota, jossa todetaan televisio-ohjelmalvelujen käyttämiseen Portugalin alueella liittyvän tilausveron (*taxa de subscrição*), joka tilaustelevisiopalveluja tarjoavien toiminnanharjoittajien on maksettava Instituto do Cinema e do Audiovisualille, olevan SEUT 56 artiklassa vahvistetun palvelujen tarjoamisen vapauden vastaista.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Portugalin alueella toimivilta tilaustelevisiotoiminnan harjoittajilta perittävästä tilausverosta saatavilla tuloilla rahoitetaan Portugalin kotimaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten kehittämistä, markkinointia ja levittämistä.

Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa selvittää, aiheutuuko siitä, että tämän rahoituksen ansiosta elokuvien ja audiovisuaalisten teosten kotimaisesta

tuotannosta tulee halvempaa, mikä suosii kotimaisten teosten hankkimista muista jäsenvaltioista peräisin olevaan tuotantoon verrattuna, näiden palvelujen rajatylittävän tarjoamisen välillistä syrjintää, joka on SEUT 56 artiklassa vahvistetun palvelujen tarjoamisen vapauden vastaista.

Ennakkoratkaisukysymykset

(i) Voiko 6.9.2012 annetun lain nro 55/2012 10 §:n 2 momentista, jos sitä tulkitaan siten, että siinä säädetyllä verolla rahoitetaan yksinomaan Portugalin kotimaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten markkinointia ja levittämistä, aiheutua jäsenvaltioiden välisen palvelujen tarjoamisen välillistä syrjintää valtion sisäiseen vastaavien palvelujen tarjoamiseen verrattuna niin, että palvelujen tarjoaminen jäsenvaltioiden välillä muuttuu hankalammaksi kuin palvelujen tarjoaminen pelkästään jäsenvaltion sisällä, ja onko se tämän vuoksi SEUT 56 artiklan vastainen?

(ii) Voiko se, että lailla nro 55/2012 säädetyt järjestelmän kanssa täsmälleen samanlaisia tai samankaltaisia järjestelmiä on käytössä muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, vaikuttaa edelliseen kysymykseen annettavaan vastaukseen?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

SEUT 56 artikla

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Valtion toimintaperiaatteista elokuvataiteen sekä elokuva- ja audiovisuaalialan toiminnan edistämiseksi, kehittämiseksi ja suojelemiseksi annettu laki nro 55/2012 (Lei n.º 55/2012 – Princípios de ação do Estado no quadro do fomento, desenvolvimento e proteção da arte do cinema e das atividades cinematográficas e audiovisuais; Diário da República n.º 173/2012, Série I, 6.9.2012).

Lain nro 55/2012 2 §:n, jonka otsikko on ”Määritelmät”, p kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä lakia ja sen soveltamissääntöjä sovellettaessa tarkoitetaan – –

p) ’tilaustelevisiotoiminnan harjoittajalla’ oikeushenkilöä, joka tarjoaa Portugalin alueella televisio-ohjelmalveluja minkä tahansa alustan, päätteen tai teknologian avulla sellaisen sopimusvelvoitteen nojalla, joka edellyttää tilausta tai muuta etukäteen annettua yksilöllistä suostumusta sekä loppukäyttäjältä maksun suorittamista tarjotusta palvelusta riippumatta siitä, tarjotaanko palvelua erikseen vai yhdistettynä muihin sähköisen viestinnän palveluihin, ja siitä, minkä tyyppisellä laitteella palvelua käytetään, myös silloin, kun kaupallisen kokonaistarjouksen perusteella televisiopalvelua olisi tulkittava tarjottavan maksutta”.

Lain nro 55/2012 3 §:ssä, jonka otsikko on ”Periaatteet ja tavoitteet”, säädetään seuraavaa:

”1 – Tämän lain soveltamisalaan kuuluvilla aloilla valtio noudattaa seuraavia periaatteita:

- a) tuetaan elokuvien ja audiovisuaalisten teosten luomista, tuotantoa, jakelua, esittämistä, levittämistä ja markkinointia kulttuurista monimuotoisuutta ilmaisevina välineinä, joilla vahvistetaan kansallista identiteettiä, edistetään kieltä ja kohotetaan Portugalin mainetta maailmassa erityisesti syvennettäessä suhteita maihin, joiden virallinen kieli on portugali;
- b) suojellaan ja edistetään elokuvataidetta ja erityisesti uusia lahjakkuuksia ja esikoisteoksia;
- c) laaditaan tukitoimenpiteitä ja -ohjelmia, joilla pyritään edistämään elokuva- ja audiovisuaalialan yritysverkoston ja markkinoiden kehittymistä kunnioittaen avoimuuden ja puolueettomuuden, kilpailun, taiteen ja ilmaisun vapauden sekä kulttuurisen monimuotoisuuden periaatteita;
- d) lisätään vuorovaikutusta elokuva- ja audiovisuaalialan, viestintäalan, koulutusalan ja televiestintäalan toimijoiden kanssa;
- e) edistetään elokuva ja audiovisuaaliperinteen säilymistä pitkällä aikavälillä sen säilymisen turvaavilla toimenpiteillä.

2 – Tämän lain soveltamisalaan kuuluvilla aloilla valtio pyrkii seuraaviin tavoitteisiin:

- a) kannustetaan kotimaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten luomiseen, tuotantoon, jakeluun, esittämiseen, levittämiseen ja editointiin erityisesti tukitoimenpitein ja kannustimin;
- b) kannustetaan lisäämään elokuvien ja audiovisuaalisten teosten laatua, kulttuurista monimuotoisuutta, taiteellista omaperäisyyttä ja taloudellista toteutettavuutta erityisesti myöntämällä tukia, jotta tekijät saisivat levitettyä niitä laajasti ja kannattavalla tavalla;
- c) edistetään elokuvien ja audiovisuaalisten teosten tekijöiden ja tuottajien oikeuksien, samoin kuin teoksissa mukana olevien näyttelijöiden ja muiden taiteilijoiden oikeuksien, puolustamista;
- d) edistetään portugalin kieltä ja Portugalin kulttuuria;
- e) edistetään riippumattoman tuotannon alan vuorovaikutusta niiden alojen kanssa, jotka ovat mukana elokuvien ja audiovisuaalisten teosten esittämisessä, jakelussa, televisiolevityksessä tai muussa käyttöön antamisessa;

- f) kannustetaan kansainvälisiin yhteistuotantoihin tekemällä vastavuoroisuuteen perustuvia kahdenvälisiä sopimuksia sekä kansainvälisiä sopimuksia;
- g) syvennetään yhteistyötä niiden maiden kanssa, joissa portugali on maan virallinen kieli;
- h) vahvistetaan elokuva- ja audiovisuaalialan yritysverkostoa luomalla kannustimia ja muita tukitoimenpiteitä ja erityisesti edistämällä investointia kotimaisiin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin arvon luomiseksi ja työpaikkojen synnyttämiseksi;
- i) kannustetaan kotimaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten esittämiseen, levittämiseen, markkinointiin, jakeluun ja taloudelliseen hyödyntämiseen;
- j) tuetaan elokuvien ja audiovisuaalisten teosten kansainvälistymistä sekä tekijöille, tuottajille, näyttelijöille ja tuotantoryhmille annettavia kansallisia ja kansainvälisiä tunnustuksia;
- k) tuetaan yleisölle tiedottamista muun muassa tukemalla elokuvafestivaaleja, elokuvakerhoja, kuntien elokuvateattereissa esittämistä ja elokuvatoimintaa edistäviä kulttuuriyhdistyksiä sekä erityisesti lisäämällä koulujen elokuvakasvatusta;
- l) edistetään Portugalin nykyisen kotimaisen elokuva- ja audiovisuaaliperinteen säilymistä ja arvostamista ja taataan, että yleisö pääsee nauttimaan siitä pysyvästi;
- m) edistetään toimenpiteitä, joilla taataan vammaisten henkilöiden mahdollisuus katsella elokuvia ja audiovisuaalisia teoksia;
- n) edistetään taiteen opetuksen sekä elokuva- ja audiovisuaalialan ammatillisen koulutuksen kehittämistä.

3 – Tämän lain soveltamisalaan kuuluvilla aloilla valtion on

- a) määriteltävä ja julkaistava vuosittain lausuma elokuva- ja audiovisuaalialalle annettavan tuen painopisteistä ottamalla huomioon elokuva- ja audiovisuaalialan strategisen investointisuunnitelman, rahoitustarpeet ja käytettävissä olevat taloudelliset varat;
- b) varmistettava elokuva- ja audiovisuaalialan tukiohjelman moitteeton ja avoin täytäntöönpano;
- c) varmistettava tekijöiden ja muiden alan ammattilaisten sekä elokuva- ja audiovisuaalialan toimintaa harjoittavien yritysten osallistuminen painopisteiden määrittämiseen ja tukitoimenpiteiden toteuttamiseen;

d) edistettävä ja edesautettava yleisön mahdollisuuksia nauttia valtion tukemista teoksista.

4 – Valtio tukee eurooppalaista elokuva-alaa noudattaen voimassa olevan kansainvälisen oikeuden säännöksiä, ja erityisesti niitä, jotka on vahvistettu Euroopan unionissa, elokuvien yhteistuotannosta tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa, kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyssä Unescon yleissopimuksessa ja immateriaalioikeuksia koskevista kansainvälisistä sopimuksista.

5 – Tämän lain mukaiset tuet ja toimenpiteet sovitetaan yhteen Portugalin valtiota sitovissa kansainvälisen oikeuden ja unionin oikeuden oikeussäännöksissä vahvistettujen tuki- ja kannustinjärjestelmien kanssa.”

Lain nro 55/2012 8 §:n, jonka otsikko on ”Tuensaajat”, 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tukea voivat saada levittäjät ja esittäjät kotimaisten teosten, eurooppalaisten teosten ja pienelle yleisölle suunnattujen elokuvien levittämistä ja esittämistä varten tämän lain soveltamisesta annettavassa asetuksessa säädetyn mukaisesti.”

Kyseisen lain 10 §:n, jonka otsikko on ”Verot”, 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tilaustelevisiotoiminnan harjoittajien on maksettava jokaisesta televisiopalvelun käyttöä koskevasta tilauksesta kahden euron vuosittainen vero, joka rasittaa näitä toiminnanharjoittajia.”

Lain nro 55/2012 18 §:n, jonka otsikko on ”Jakelu-, esitys- ja levitysmarkkinoille pääsy), 1 ja 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”1 – Valtio ottaa käyttöön toimenpiteitä elokuvateosten jakelun, esittämisen ja markkinoinnin tukemiseksi kotimaan markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla muun muassa kannustamalla kotimaisten elokuvateosten, etenkin tuettujen teosten, tai eurooppalaisten teosten esittämiseen kuntien elokuvateattereissa ja laatimalla toimenpiteitä, joilla suositaan kotimaisten tuottajien ja levittäjien välistä yhteistyötä.

--

3 – Valtio ottaa käyttöön toimenpiteitä niiden esittäjien tukemiseksi, joiden ohjelmisto koostuu suurimmaksi osaksi kotimaisista ja eurooppalaisista elokuvista tai joiden ohjelmistossa on säännöllisesti kotimaisia ja eurooppalaisia elokuvia, mukaan lukien kokopitkät elokuvat, dokumenttielokuvat, lyhytelokuvat ja animaatioelokuvat, ja jotka harjoittavat toimintaansa vaihtoehtoisissa piireissä.”

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 Instituto do Cinema e do Audiovisual ilmoitti 9.8.2013 NOWO Communications, S.A:lle, aiemmin Cabovisão-Televisão por Cabo, S.A., että tämän oli maksettava 886 042,50 euroa tilaustelevisiotoiminnan harjoittajilta perittävää vuosittaista veroa.
- 2 Instituto do Cinema e do Audiovisual esitti 27.8.2013 kyseistä erääntynyttä veroa koskevan 886 042,50 euron maksuvaatimuksen, jonka Palmelan verotoimisto (Serviço de Finanças) toimitti edellä mainitulle yritykselle.
- 3 NOWO Communications, S.A. teki 2.10.2013 kyseistä päätöstä koskevan oikaisuvaatimuksen ja haki myös pankkitakausta verotäytäntöönpanomenettelyn lykkäämiseksi.
- 4 Se sai 27.5.2014 tiedoksi oikaisuvaatimustaan koskevan hylkäämispäätöksen, jonka se riitautti myöhemmin Tribunal Administrativo e Fiscal de Almadassa (Almadan hallinto- ja verotuomioistuin, Portugali; jäljempänä TAF de Almada).
- 5 TAF de Almada antoi 29.11.2018 tuomion, jossa se hyväksyi kanteen kokonaisuudessaan ja kumosi tilausveron perintäpäätöksen, koska se katsoi kyseisen veron olevan palvelujen tarjoamisen vapauden ja SEUT 56 artiklan vastainen.
- 6 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käsiteltäväksi on nyt saatettu valitus, jonka Instituto do Cinema e do Audiovisual on tehnyt kyseisestä tuomiosta.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 7 Instituto do Cinema e do Audiovisual (jäljempänä valittaja) väittää, että tilausvero on unionin oikeuden mukainen eikä se siten ole SEUT 56 artiklan vastainen.
- 8 Koska riidanalainen vero peritään ainoastaan Portugalin alueella tarjottavien televisio-ohjelmalvelujen käytöstä ja sen maksavat kaikki Portugalissa toimivat tilaustelevisiotoiminnan harjoittajat, tilaustelevisiopalveluiden tarjoaminen rajautuu kaikilta osin Portugalin alueelle.
- 9 Valituksenalaisessa tuomiossa on katsottu kuitenkin, että veron periminen on palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva rajoitus, ei NOWO Communications, S.A:n (jäljempänä vastapuoli) kannalta, vaan ulkomaiseen elokuva- ja audiovisuaalialan tuotantoon liittyvien palvelujen tarjoajien kannalta.
- 10 Valittaja väittää, että vaikka vastapuolen katsottaisiin pystyvän vetoamaan hyväksyttävällä tavalla tilausveron lainvastaisuuteen muiden yritysten, jotka eivät ole esillä olevan oikeusriidan asianosaisia, suorittamaan palveluntarjoamiseen väitetysti kohdistuvan välillisen syrjinnän perusteella, tästäkään näkökulmasta ei

ole näytetty toteen, että kyseisten palveluiden tarjoamisen vapautta rajoitettaisiin jollain tavalla.

- 11 Valittajan mukaan on virheellistä olettaa, että tilausvero käytetään yksinomaan Portugalin kotimaisten elokuvateosten markkinoinnin ja levittämisen rahoittamiseen, sillä tosiasiallisesti laissa nro 55/2012 ja sen myöhemmissä soveltamisäännöissä säädetään myös eurooppalaisten teosten tuotannon, jakelun, esittämisen, markkinoinnin ja levittämisen tukemisesta.
- 12 Vaikka katsottaisiin, että näillä verotuloilla rahoitetaan pääosin kotimaisia teoksia, on mahdotonta päätellä pelkän edellä mainitun lainsäädännön tarkastelun perusteella, että kyseisten tulojen käyttö voisi hankaloittaa tai olisi tosiasiallisesti hankaloittanut palvelujen tarjoamista jäsenvaltioiden välillä.
- 13 Tällaisen rajoituksen voitaisiin osoittaa olevan olemassa vain, jos olisi mahdollista päätellä, että kyseisillä verotuloilla suositaan Portugalin kotimaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten hankintaa eurooppalaisten teosten vahingoksi ja että tämä tekisi palvelujen tarjoamisesta jäsenvaltioiden välillä hankalampaa kuin palvelujen tarjoamisesta pelkästään jäsenvaltion sisällä. Valittajan mukaan ei ole mitään todisteita siitä, että televisiopalveluiden tarjoajilla olisi taipumus suosia kotimaisten teosten hankintaa eurooppalaisten teosten vahingoksi pelkästään kotimaisille teoksille myönnetyn rahoituksen ja tuen perusteella; tällaisen päätelmän tekeminen edellyttää aina huolellista ja kattavaa toiminnallista analyysia, jollaista ei selvästikään ilmene asiakirja-aineistosta eikä vastapuolikaan ole sellaista osoittanut.
- 14 Ei ole osoitettu myöskään, että kyseisten verotulojen käyttäminen haittaisi ”ulkomaisten teosten” pääsyä markkinoille ja rajoittaisi unionin sisäistä kauppaa, sillä palvelujen tarjoamisen vapauden mahdollinen rajoittaminen edellyttää aina sitä, että kyseessä olevien verotulojen käyttäminen voisi lopulta haitata merkittävästi ulkomaisiin teoksiin liittyvää rajatylittävää palvelujen tarjoamista tai tekisi siitä olennaisesti vähemmän houkuttelevaa. Mitään eurooppalaisiin teoksiin liittyvien palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaa rajoitusta, joka saattaisi estää muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden palveluntarjoajien toiminnan, haitata niiden toimintaa tai tehdä niiden toiminnasta vähemmän houkuttelevaa, ei siis ole.
- 15 Toisaalta koska riidanalainen vero kohdistuu palveluihin, joita tilaustelevisiotoiminnan harjoittajat tarjoavat Portugalin alueella, se ei kohdistu objektiivisesti mihin tahansa ”ulkomaiseen tuotantoon” tai eurooppalaisten elokuvien ja audiovisuaalisen sisällön tuotantoon liittyvien palvelujen tarjoajiin.
- 16 Valittajan mukaan pääasiassa kyseessä olevaa veroa vastaavia veroluonteisia maksuja, jotka kohdistuvat tilaustelevisiopalveluihin, on käytössä muissakin jäsenvaltioissa, kuten Saksassa, Ranskassa, Puolassa ja Tšekin tasavallassa. Valituksenalaisessa tuomiossa todetaan kuitenkin, että kotimaiselle elokuva- ja audiovisuaalialalle myönnetty tuki on lainvastaista, ja siinä unohdetaan täysin tuet, joista tällainen toiminta hyötyy valtaosassa jäsenvaltioista.

- 17 Lisäksi Euroopan komissio hyväksyi vuonna 2008 useita elokuva-alan tukijärjestelmiä, muun muassa tuen Unkarin elokuvatuotannolle, Italian tuotannolle suunnatut verokannustimet sekä tuet Suomen ja Saksan tuotannoille. Jäsenvaltiot käyttävät siis Euroopan unionissa tosiasiallisia audiovisuaalisen tuotannon kannustimia, mikä lisää eurooppalaisen kulttuurin monimuotoisuutta ja rikkautta.
- 18 Toisaalta valituksenalaisessa tuomiossa olisi pitänyt valittajan mukaan tarkastella kysymystä siitä, voidaanko elokuva- ja audiovisuaalialan tuotannolle annettava tuki katsoa SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi tukitoimenpiteeksi. Jos kyseessä on tällainen tukitoimenpide, on nimittäin otettava huomioon, ettei Euroopan komissio ole vastustanut veroluonteisista maksuista saatavista varoista peräisin olevaan tukeen perustuvia elokuva- ja televisiotuotannon tukijärjestelmiä eikä myöskään unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ole näille esteenä ja että yleisestä yhteensopimattomuuden periaatteesta on mahdollista poiketa yksittäistapauksessa jäsenvaltioiden kulttuurin edistämiseksi myöntämien tukien kohdalla, jos tuki ei muuta kaupankäynnin ja kilpailun edellytyksiä unionissa yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- 19 Toisaalta valittaja esittää mahdollisesta ilmoitusvelvollisuudesta ja komission hyväksynnän hankkimisesta, että 16.6.2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 perusteella tuki kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen on yhteismarkkinoille soveltuvaa tukea, josta ei tarvitse ilmoittaa etukäteen komissiolle.
- 20 Vastapuoli väittää puolestaan, että lain nro 55/2012 3 §:n perusteella voidaan päätellä, että valittajan tuensaajilleen myöntämien tukien viime käden tarkoituksena on kotimaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten edistäminen sekä portugalilaisen kielen ja kansallisen identiteetin vahvistaminen. Juuri tästä syystä pelkästään kotimaisia palveluntarjoajia hyödyttävän toiminnan rahoittamisen vuoksi tilausverolla rajoitetaan palvelujen tarjoamisen vapautta Euroopan unionissa, koska sillä suositetaan Portugalin kotimaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten hankintaa muista jäsenvaltioista peräisin olevien teosten vahingoksi.
- 21 Vastapuolen mukaan tilausverolla syrjitään tämän vuoksi välillisesti tilaustelevisiotoiminnan harjoittajia, joiden tarjontaan sisältyy ulkomaisia elokuvia ja audiovisuaalisia teoksia ja joilla on kuitenkin velvollisuus rahoittaa Portugalin kotimaista tuotantoa, ja samalla tavoin sillä syrjitään muiden jäsenvaltioiden elokuvien ja audiovisuaalisten teosten tuotantoa.
- 22 Lisäksi kyseistä rajoitusta ei voida vastapuolen näkemyksen mukaan perustella yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvällä syyllä eikä millään muullakaan kansallisen verojärjestelmän rakenteeseen ja suojeluun liittyvällä hyväksyttävällä syyllä, kuten verojärjestelmän johdonmukaisuuteen, verotuksellisen itsemääräämisoikeuden asianmukaisen

jakautumisen säilymiseen valtioiden välillä tai veronkierron estämiseen liittyvällä syyllä.

- 23 Suhteellisuusperiaatteen osalta vastapuoli väittää, ettei riidanalainen vero ole asianmukainen väline tavoiteltuun päämäärään nähden ja että olemassa on palvelujen tarjoamisen vapautta sekä elokuvateosten ja audiovisuaalisen sisällön rajatylittävää kauppaa vähemmän haittaavia toimenpiteitä. Tämän lisäksi tilausvero on suhteeton termin suppeassa merkityksessä, sillä se ylittää huomattavasti kotimaisesta elokuva- ja audiovisuaalialan toiminnasta mahdollisesti aiheutuvat hyödyt. Nämä hyödyt olisivat täsmälleen samat, vaikka varat kerättäisiin yleisillä veroilla eikä rasittamalla valikoivasti tilaustelevisiotoiminnan harjoittajia.
- 24 Vastapuoli toteaa myös, etteivät muiden jäsenvaltioiden samankaltaiset järjestelmät ole missään nimessä verrattavissa pääasiassa kyseessä olevaan järjestelmään sen enempää luonteen, veron perusteen kuin laskutavankaan vuoksi.
- 25 Vastapuoli katsoo vielä, että päättäessään valitusperusteensa valtioneuvoston koskevien määräysten tarkasteluun valittaja myöntää, että kansallisella lainsäädännöllä pyritään tosiasiallisesti suosimaan Portugalin kotimaista elokuva- ja audiovisuaalialan toimintaa.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 26 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa selvittää ensiksi, liittyykö tarkasteltavaan asiaan rajatylittäviä seikkoja, joilla voitaisiin perustella vastapuolen oikeus vedota palvelujen tarjoamisen vapautta koskeviin EUT-sopimuksen määräyksiin, kun huomion otetaan vastapuolen itsensä harjoittama toiminta.
- 27 Jos vastaus on myöntävä, olisi selvitettävä yhtäältä, onko kyseessä oleva vero itsessään Euroopan unionin oikeuden vastainen, ja toisaalta, onko tätä yhteensopimattomuutta tarkasteltaessa otettava huomioon, että tilausverosta saatavilla tuloilla edistetään ja suojellaan Portugalin kotimaista elokuvataidetta ja elokuva- ja audiovisuaalialan toimintaa.
- 28 TAF de Almadan tuomiosta, johon ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on taipuvainen yhtymään, käy selvästi ilmi, että tilausverosta saatavien tulojen käyttämisen katsotaan tekevän kotimaisesta tuotannosta halvempaa ulkomaiseen tuotantoon verrattuna, mistä aiheutuu kyseisten palveluiden rajatylittävän tarjoamisen välillistä syrjintää, koska sillä rahoitetaan ainoastaan kotimaisten teosten markkinointia ja levittämistä.
- 29 Kyseisessä tuomiossa, jonka ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on toistanut osittain, korostetaan, että televisiotoiminnan harjoittajat ostavat tuottajilta tämän tyyppisiä teoksia yksityisillä varoilla. Tilausvero peritään televisiotoiminnan

harjoittajien saamista voitoista riippumatta, ja sen erillisyys mainosten esitysverosta voidaan selittää televisiotoiminnan harjoittajien liiketoimintamallilla.

- 30 Koska edellä mainitut televisiotoiminnan harjoittajat saavat palveluista maksun tilaajilta, nämä televisiokanavat kieltäytyvät monesti esittämästä kaupallisia mainoksia, ja näin niihin ei sovelleta mainosten esitysveroa, josta säädetään niin ikään laissa nro 55/2012. Mainosten esitysveron perusteena on arvo (ad valorem), mutta tilausvero peritään pelkästään kunkin toiminnanharjoittajan tilaajamäärän mukaan.
- 31 Tästä seuraa, ettei tilausveron peruste liity millään tavalla siihen, miten paljon sillä rahoitettavaa kotimaista elokuva- ja audiovisuaalialan tuotantoa tosiasiaassa hyödynnetään. Kyseessä ei ole kotimaisen sisällön tosiasiallinen hyödyntäminen, eikä verosta ole vapautettu myöskään toiminnanharjoittajia, jotka tarjoavat pääosin tai yksinomaan ulkomaisia televisiopalveluja. Veron lähtökohtana on se, että toiminnanharjoittajat hyödyntävät suuremmissa tai pienemmissä määrin Portugalissa tuotettua, valtion tukemaa kotimaista sisältöä.
- 32 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin mainitsee vielä teleologiselta kannalta lain nro 55/2012 taustalla olevaan lakiehdotukseen nro 69/XII sisältyvät perustelut, joiden mukaan kyseessä olevan veron tavoitteena on saada käyttöön Portugalin kotimaisen elokuva- ja audiovisuaalialan tukijärjestelmä, jolla on vakaat tulot.
- 33 Koska vastaus kysymykseen on epäselvä ja koska vakavia epäilyjä on herännyt siitä, onko lain nro 55/2012 10 §:n 2 momentin tulkinta SEUT 56 artiklan vastainen, Supremo Tribunal Administrativo (ylin hallintotuomioistuin, Portugali) on päättänyt pyytää unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua.